

να βοηθήσωμεν τὸν ἡμέτερον σύμμαχον, προφασίζόμενοι ὅτι οἱ προσβάλλοντες αὐτὸν εἶναι Πορτογάλλοι συγχωροῦντες οὕτως τοὺς πρόσφυγας αὐτοὺς ν' ἀρνηθῶσι τὴν πατρίδα των, διὰ νὰ συνδράμωσιν εἰς τοὺς σκοποὺς ἄλλου ἔθνους, καὶ ν' ἀναλάβωσιν ἔπειτα τὰ δικαιώματά των ὡς πολῖται, ὅταν ἀρμόζῃ τοῦτο εἰς τοὺς σκοποὺς των.

(Ὁ Κ. Καννίγγης, ἀφ' οὗ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν, ὅτι εἶπεν ἱκανὰ, διὰ νὰ φέρῃ τὴν βουλήν εἰς κατὰστασιν, ὥστε νὰ κρίνῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὸ ζήτημα, προσθέτει ὅτι νομίζει ὅτι πρέπει ἀκόμη νὰ ἀναπτύξῃ τινὰ περιστατικά, διὰ νὰ μὴν ἀγνοῇ τίποτε ἡ βουλή. Οθεν διηγεῖται ἐν συντόμῳ τὰ κατὰ τὴν Βρασιλίαν καὶ Πορτογαλίαν ἔσχατα συμβάντα.)

» Ὁ Κύριος Κ. Στουάρτος ἐπεφορτίσθη παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Πέτρου νὰ φέρῃ εἰς τὴν Πορτογαλίαν τὸ ὅποιον ἔδωκεν εἰς αὐτὸ τὸ βασιλεῖον σύνταγμα. Ἡ Βρεταννικὴ κυβένησις ἠσθάνθη ὅτι, διὰ νὰ μὴ νομιση τις ὅτι αὐτὴ συνέταξε τὸ πολίτευμα αὐτὸ, ἔπρεπε νὰ μετακαλέσῃ τὸν ἐπιφορτισθέντα τὴν μετακόμισιν αὐτοῦ. Δὲν θέλω νὰ κρίνω τὸ σύνταγμα τοῦτο, ἀν καὶ ἤξεύρω καλῶς τί πρέπει νὰ στοχάζωμαι περὶ αὐτοῦ λέγω μόνον: Εἶθε τὸ δοκίμιον τοῦτο τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας νὰ ᾖ εὐτυχές!

(Ὁ Κ. Καννίγγης λέγει ἔπειτα ὅτι ἡ Γαλλία ἔκαμεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν παραστάσεις ὅχι ὀλιγότρον ἰσχυράς παρὰ τὰς γενομένας παρὰ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἐδηλοποίησεν ὅτι ἡ Ἰσπανία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ βοήθειάν τινα ἐκ Γαλλίας, ἀν ἐκινεῖτο κατὰ τῆς Πορτογαλλίας.)

» Δὲν ὑπάρχει, λέγει ὁ Κ. Καννίγγης, οὐδὲ παραμικρὸς λόγος εἰς τὸ νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἦτον εἰλικρινὴς εἰς ὅσα ἔπραξεν εἰς τὸ νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Ἰσπανίαν εἰς πλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεών της καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ Γαλλία ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἐδύνατο νὰ πράξῃ, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κατὰ τῆς Πορτογαλλίας ἐπίθεσιν.

(Ὁ Κ. Καννίγγης τελειώνει τὸν λόγον του κηρύττων ὅτι, ὅσον καὶ ἂν θέλῃ ν' ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον, ὅσο καὶ ἂν τὸν τρομάξῃ, δὲν τὸν τρομάζει διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ διὰ τὰ ὅποια ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὴν Εὐρώπην τρομερὰ ἐπακολουθήματα.)

» Τρομάξω, λέγει, τὸν πόλεμον, καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθές· ἀλλὰ τὸν τρομάξω, διότι γνωρίζω τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Μεγάλῃ Βρεταννία τρομερὰν δύναμιν εἰς τὸ νὰ διευθύνῃ τὰ πολεμικὰ κινήματα εἰς ἐπακολουθήματα, τὰ ὅποια, τρέμω καὶ νὰ φαντασθῶ.

» Φοβοῦμαι μὴπως ὁ πόλεμος, ὅστις θέλει ἀνάψῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐὰν ἐκταθῇ πέραν τῶν στενῶν τῆς Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλλίας ὁρίων, λάβῃ χαρακτῆρα τρομερωτάτου πολέμου, πολέμου ὅχι μόνον στρατευμάτων πρὸς στρατεύματα, ἀλλὰ γνωμῶν κατὰ γνωμῶν. Καὶ ἤξεύρω ὅτι, ἀνίσως ἐμπλεχθῇ καὶ ἡ πατρίς ἡ

μῶν εἰς αὐτὸν, θέλει ἰδεῖ καταταττομένους ὑπὸ τὰς σημαίας της, εἰς τὸ νὰ συμμεθέωσι τῆς πάλης, ὅλους τοὺς δυσαρεστημένους καὶ ὅλα τὰ ἀνήσυχτα τοῦ αἰῶνος πνεύματα, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι, δικαίως ἢ ἀδίκως, δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι εἰς τὴν παροῦσαν τῆς πατρίδος των κατάστασιν.

» Ἡ ἰδέα μιᾶς παρομοίας καταστάσεως μὲ ρίπτει εἰς μυρίους φόβους· ἐπειδὴ δεικνύει, ὅτι ὑπάρχει δύναμις εἰς τὰς χεῖρας τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας τρομερώτερα ἴσως ἢ ὅση ἐφάνη ποτὲ εἰς ἐνέργειαν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἀλλ' ἂν ᾖ καλὸν τὸ ἔχειν γιγαντικὴν ἰσχύν, ἠμπορεῖ νὰ ᾖ ἐργον τυραννικὸν τὸ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὡς γίγας. Ἡ συνειδήσις ὅτι κατέχομεν αὐτὴν τὴν ἰσχύν καθιστάνει τὴν ἡμετέραν πεποιθήσιν καὶ ἔργον ἡμῶν εἶναι τὸ νὰ μὴ ζητήσωμεν παντελῶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὴν ἀναπτύξωμεν, ἀλλὰ μόνον κατὰ μέρος καὶ κατ' ἀποχρῶντα τρόπων.

» Τοιαύτην ἀγάπην πρὸς τὴν εἰρήνην ὁμολογεῖ ἡ Ἀγγλικὴ κυβένησις· τοιοῦτο χρέος ἐμπνέουσιν εἰς αὐτὴν αἱ περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ κόσμος. Ἀς ὑπερασπίσωμεν τὴν Πορτογαλίαν, ὅποιοι δῆποτε καὶ ἂν ᾖ οἱ ἐπιτιθέμενοι· ἐπειδὴ εἶναι ἐργον χρέους· καὶ ἂς σταθῶμεν ὅπου τελειώνει τὸ χρέος αὐτὸ. Ὑπάγομεν εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ὅχι διὰ νὰ βασιλεύσωμεν, ὅχι διὰ νὰ κυβερνήσωμεν ἢ νὰ προστάξωμεν, οὔτε νὰ ὀρίσωμεν, ἀλλὰ διὰ νὰ στήσωμεν ἐκεῖ τὴν ἡμετέραν σημαίαν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ τύπου αὐτοῦ. Ὅπου σταθῇ ἡ σημαία τῆς Ἀγγλίας, ἡ ξένη κυριότης δὲν πλησιάζει ποτὲ.»

Τὰ ἐπευφημήματα εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου τούτου διήρκεσαν εἰς πολλὰ λεπτὰ.

Ὁ Κύριος Ροβέρτος Οὐίλσον καὶ Μ. Οὔμης ὡμίλησαν ἀκολουθῶς, καὶ ἐπρότειναν τροπολογίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Κ. Καννίγγης ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσῃ. Ἡ ἀπάντησις αὕτη εἶναι ἀξιοσημεῖωτος διὰ τὴν μεγάλην τῆς ἀφέλειαν, καὶ ἐκδίδεται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀριθμόν.

Ἐχθὲς ἔφθатаν ἐκ Σύρας δώδεκα πληρεξούσιοι. Εἰς τὸν ἐπόμενον Ἀριθ. θέλομεν γνωστοποιήσῃ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν.



της προθυμίας εξώθεισιν εἰς τοῦτο ἐξ ἰδίου ὁ εὐ-  
ημερὲς αὐτὸς πολίτης.

Ὁ κτίστης τῆς σχολῆς ταύτης προσκαλεῖ τοὺς συμ-  
πολίτας του νὰ δεῖξωσι τὴν αὐτὴν προθυμίαν εἰς τὴν  
προσταλὴν τῶν τέκνων τῶν εἰς αὐτὴν, ὅσῃν αὐτὸς ἐ-  
γενεῖ εἰς τὴν σύστασιν αὐτῆς. Καὶ τίς πατήρ ἢ μή-  
τερ δὲν θέλει ὑπακούσει εἰς μίαν τιαυτὴν συνήθειαν  
ἐσκλησέν;

Ὁ Δεμελιωτὴς τῆς σχολῆς ἐφρόντισε καὶ περὶ διδα-  
σκαλῶν, ἱκανῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς νεολαίας, κατὰ  
ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθωδον, καὶ ὡς τοιούτου εὗρεκε  
Κύριον Βασιλείον Κυθωνίαν, ὅστις καὶ ἐσχιδίασε  
ἐκτίσσειν ταύτην σχολὴν. Ὁ Δεμελιωτὴς ὑπόσχεται  
καὶ νὰ πληρώσῃ τὸν διδάσκαλον κατ' ἔτος ἐκ τοῦ  
μισθοῦ τοῦ μοναστηρίου του, καὶ δὲν εὐχεται ἄλ-  
λῃ μὴ νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα τῶν συμπολιτῶν του προκό-  
ντα εἰς τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ τί ἄλλο  
καυχωρότερον ἡμπορεῖ τίς νὰ εὐχεσθῇ;

ὑπόσχεται προσέτι ὁ σεβάσμιος πατήρ νὰ διδάξῃ  
ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς προεβηκότας μαθητὰς τὴν Γραμματικὴν.  
Ἡ πρὸς τοὺς Ναξίους γινόμενη προκλήσις εἶπαι γραμ-  
μὴ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ  
ἀνυμνῶντα ὅτι μόλις τώρα ἐβασεν εἰς ἡμᾶς.

Ἀναγγέλλοντες ταῦτα καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας ἐφημε-  
ρίδος διὰ τινὰ εὐχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας  
πρῶτον, νὰ ἴδωμεν πολλαπλασιαζόμενα τὰ σχολία εἰς  
τὴν Ἑλλάδα καὶ δεύτερον, νὰ εὕρῃ πολλοὺς μιμητὰς  
ὁ πανσιώτατος ἡγούμενος τῆς Φανερωμένης, καὶ μάλι-  
στα εἰς τοὺς συναδελφούς του εἶναι καὶ αὐτοὶ πόλῃται,  
καὶ χρεωστοῦσι νὰ συνεργῶσιν εἰς ἀφέλειαν τῶν συμ-  
πολιτῶν τῶν, καὶ μάλιστα διὰ τῆς μεταδόσεως τῆς  
παιδείας καὶ τῶν ὁρῶν τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς ἀρχῶν  
εἰς τὴν νεολαίαν. Εἶπε!

Πρὸς τοὺς παριούκοντας εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ  
τὰς νήσους συμπολίτας μας, πολίτας καὶ χωρικοὺς.  
Φίλτατοι συμπατριῶται!

Ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς προεκλεχθέντας πληρεξουσίου τῆς  
ἐπαρχίας μας Λεσβιάς, ὁ μὲν Κύριος Ἰωάννης Λο-  
κρίτης ἀπέθανεν, ὁ δὲ Κύριος Ἀναγνώστης Λαζαρό-  
πουλος εἶναι ἀπὸν, καὶ εἶναι χρεὶα νὰ ἐκλεχθῶν ἄλ-  
λοι πληρεξουσίου εἰς τὸν τόπον ἐκείνων, διὰ νὰ πα-  
ρευρεθῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἢ ὅποια μέλλει νὰ  
ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας τῆς, καὶ αἱ ἐκλογαὶ τῶν  
πληρεξουσίων, καθὼς καὶ τῶν παραστατῶν, διὰ νὰ  
ᾖναι νόμιμοι, εἶναι χρεὶα νὰ γίνωνται συστηματικῶς  
μετὰ τοπικὴν συνέλευσιν καὶ νῶν νόμιμοι ἐκλογεῖς  
τῆς ἐπαρχίας, εἰ ὅποια χρεωστοῦν νὰ φέρων ἐκλε-  
κτορικὰ ἔγγραφα, διὰ τοῦτο ἅμα ὅπου μὴ τὴν Δείαν  
βοήθειαν κατεστράφησαν οἱ ἐχθροὶ, ἐφρόντισεν ἡ ἐ-  
παρχία μας νὰ ἐκλέξῃ τοὺς νόμιμους πληρεξουσίου καὶ  
παραστάτας τῆς.

Ὅθεν καὶ συνελθόντες εἰς ἓν οἱ νόμιμοι ἐκλογεῖς  
ὄλων τῶν ἐλευθέρων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας μας, φέ-  
ροντες τὰ ἀπαιτούμενα ἐκλεκτορικὰ ἔγγραφα, συνεκρο-

τήσαμεν τοπικὴν συνέλευσιν, καὶ μὲ κοινὴν καὶ ἐ-  
λευθέρην θέλησιν ἐκλέξαμεν παμψηφεί πληρεξουσίου  
καὶ παραστάτας τῆς ἐπαρχίας μας τοὺς συμπολίτας  
μας Κυρίους Ἐμμανουὴλ Σπυριδωνος, καὶ Λουκᾶν  
Ἀλεξανδρῆν.

Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς ἐπαρχίας μας κατὰ χρεὶ-  
ον πατριωτικὴν κοινοποιούντες καὶ πρὸς σὰς τοὺς παρι-  
ούκοντας συμπατριῶτας μας, σὰς προσκαλοῦμεν ἐκ μέρ-  
ους τῆς πατρίδος σας, νὰ γνωρίσῃτε αὐτοὺς τοιούτους,  
ὅποιους ἡ ἐπαρχία ἐγκρίνασα ἐκλέξεν, καὶ νὰ ὑπο-  
γράψῃτε τὰ ἀνά χεῖρας τῶν πληρεξουσίων καὶ παρα-  
στατικῶν γράμματα τῆς ἐπαρχίας μας διὰ νόμιμον  
ἐκλογὴν σας.

Δὲν πιστεύομεν ποτὲ, ἀδελφοί, νὰ καταδεχθῇτε νὰ  
περιπλεχθῇτε εἰς φάτριαν ἄλλων σπινδαρχούντων συμ-  
πολιτῶν μας, καὶ ἀντιτείνοντες εἰς τὴν κοινὴν θέλησιν  
καὶ φωνὴν τῆς πατρίδος σας νὰ ἀντιπράξῃτε εἰς τὴν  
νόμιμον ταύτην ἐκλογὴν μας διότι καλῶς γνωρίζετε,  
ὅτι ἡ ἐπαρχία, ἡ ὅποια ἐδοκίμασε καὶ δοκιμάζει  
ἅλα τὰ ὅσα, καὶ καταπαλαίει ἀκαταπαύστως μὲ  
τοὺς ἐχθρούς, καὶ καθ' ἐκάστην κάμνει τέσας θυσί-  
ας, καὶ ἡ ὅποια παραβαλλομένη μὲ σὰς τοὺς παρι-  
ούκοντας συμπατριῶτας μας εἶναι εἰκόσι ὡς πρὸς ἓν,  
ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἐκλογῶν περισσότερον ἀπὸ  
καθε ἄλλον, καὶ ἢν ἡμπορεῖτε, νὰ ἀντιθῆτε, ὅτι πάλ-  
ιν εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῆς τῆς πατρίδος σας μαζὴ μὲ  
ἡμᾶς μέλλετε νὰ κατοικήσῃτε.

Ἀλλ' ἂν τυχὸν τινὲς τῶν παριούκόντων συμπατρι-  
ῶν μας ἀντιτείνοντες εἰς τὸν ὁρὸν λόγον δὲν ἤθελον  
δεχθῇ τὰς νομίμους αὐτὰς ἐκλογὰς τῆς ἐπαρχίας μας,  
καὶ θέλουν νὰ κάμωμεν φάτριαν καὶ κόμματα, ἡμεῖς  
διαμαρτυροῦμεθα ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας μας δημο-  
σίως ἐνώπιον τοῦ ἔθνους, ἐναντίον τῶν τωόντων συμπα-  
τριῶν μας, καὶ τῶν τωόντων αὐτῶν παριούκόντων πρᾶξων.  
Σὰς ἀσπασόμεθα ἀδελφικῶς, καὶ μένομεν.

Τὴν 29 Δεκεμβρίου 1827. Διότιμον.

Οἱ νόμιμοι ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Λεσβιάς.

Οἱ ἐκλογεῖς τῶν διατριβῶν. Γιάννης Κόλια.  
τῶν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τῆς Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου Κυρ-  
ἐπαρχίας κατείκων τῆς πρω-  
γιακίου.

Ἀντώνιος Γεωργαντᾶ. Ἀλεξανδρῆς Οἰκονόμου.  
Νικόλαος Νερωντζόπουλος. Γιάννης Γιάννη.  
Οἱ ἐκλογεῖς τῆς κωμοπό-  
λεως Διστίμου. Σούρμπης.  
Παπᾶ Ἀναστ. Οἰκονόμου. Γεώργιος Σπάρκος.  
Παπᾶ Ἰωάννης Λουκάς. Γιαννάκης Καλομύρης.  
Ἀναγνώστης Σφουντούρης. Οἱ ἐκλογεῖς τῶν χωρίων  
Βασίλης Περγαντᾶς. Ἀγίου Βλασίου, Μάλτας  
καὶ Μέρας.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου Δημήτριος Κούττος.  
Στηρίου. Γεροπαναγιώτης.  
Χαραλάμης Ἀναγνώστον. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μοναστη-  
ρίου Ἀγίας Ἰερουσαλὴμ.  
Χαραλάμης Ράπτης.

Εὐγένιος Ἠγούμενος.  
Νεκτάριος Προηγούμενος.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μοναστη-  
ρίου Ἀγίας Μαρίας.  
Παπᾶ Καλλίνικος.

Οἱ ἐκλογεῖς τῆς κωμοπό-  
λεως Ῥάχουδας.  
Γεωργάκης Σιδεράς. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου  
Ζιρίτζα.  
Ἰωάννης Ἀλεξανδρῆς. Παπᾶ Παναγιώτης.  
Λουκάς Λαζαρόπουλος. Κωνσταντῆς Βασιλῆς.  
Γιάννης Σακελλάριος. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου  
Κούκουρα.  
Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου Σταθῆς Γιάννη Κουκουράς,  
Βελίτζης. διὰ χεῖρὸς ἐμοῦ Παπᾶ  
Ἀναγνώστης Σιγολῆς. Ἀναστασίου Οἰκονόμου.  
Γιαννάκης Βασιλικός. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μοναστη-  
ρίου τοῦ ὀσίου Λουκᾶ.  
Παναγιώτης Σταμάτης. Ἠγούμενος Θεοδόσιος.  
Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου Παρθένιος.  
Κακισίου. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μοναστη-  
ρίου Ἰωάννης Κόλια. Ἠγούμενος Θεοδόσιος.  
Θανάσης Γκολιάρματος. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μοναστη-  
ρίου Ταξιάρχων.  
Ματθαίος Ἠγούμενος.

Οἱ ἐκλογεῖς τῆς κωμοπό-  
λεως Δαδίου. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου  
Ἀγίας Μαρίας.  
Παπᾶ Λουκάς Αἰγερνός. Γιάννης Γεωργεωργῆ.  
Γιαννάκης Παπᾶ Θανάσης. Μόσκοβος Παναγιώτης.  
Δημήτριος Λόγης. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου  
Ἀναγνώστης Κουριάτζος. Μπισχογιάννης.  
Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου Παπᾶ Δημήτρη Γκι.κα.  
Δαύλιας. Ἀναγνωστάκος.  
Παπᾶ Δημήτρη. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μονα-  
στηρίου Δομπτῶν.  
Παπᾶ Νικόλαος Εὐσταθίου. Ἠγούμενος Θεοδόσιος.  
Ἀναγνώστης Παπᾶ Σιδερῆ. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου  
Γρηγόριος.  
Χρίστια. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μονα-  
στηρίου Δαδίου.  
Παπᾶ Ἀγέλης. Ἰω. Ἠγούμενος.  
Γιαννάκης Μανιώτης.  
Κότζος Σωτήριος.

Ἐπισκοπεῖται τὸ γνήσιον καὶ αὐτεγγῆμον τῶν ὑπο-  
γραφῶν τῶν νόμιμον ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας Λεσβιάς.

Τὴν 3 Ἰανουαρίου 1827 Ἀσπρα ὀσπίτια  
Ἡ ἐφορὴ Λεσβιάς.

Ἰω. Κόλιας  
Βασίλης Περγαντᾶς.  
Γιαννάκης Βασιλικός.  
Ἰω. Κόλιας  
Βασίλης Περγαντᾶς.  
Γιαννάκης Βασιλικός.

Ὅτι ἴσων ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ  
Τὴν 25 Ἰανουαρίου 1827 Ἀσπρα ὀσπίτια.

Συνέχεια  
τοῦ εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. δικασθέντος λόγου  
τοῦ Κ. Κανίγγη.  
(Ὁ Κ. Κανίγγης μετὰ τὴν ἀνακρίσιν τῶν μεταξὺ

Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλλίας συνθηκῶν, δεικνύει ὅτι οἱ  
ὑπουργοὶ δὲν ἐβράβυναν ὀλοτελῶς ἀπὸ τοῦ νὰ κάμω-  
σιν εἰς τὴν βουλὴν τὴν κοινοποίησιν ταύτην.)

• Εἶναι εἰδωτόν, λέγει ἀκολουθῶν, ὅτι τὴν τρίτην τοῦ  
Δεκεμβρίου ἔλαβον παρὰ τοῦ πρέσβους τῆς Πορτογαλλίας  
τὴν περὶ βοήθειας ἄμεσον αἰτήσιν ἀπὸ μέρους τῆς κυ-  
βερνήσεως του. Τότε ἀπεκρίθημεν ὅτι, ἂν καὶ ἐβασαν  
καὶ εἰς ἡμᾶς φῆμαι ἐκ Γαλλίας καὶ ἄλλων μερῶν τῆς  
ἡπείρου περὶ τῶν εἰς τὴν Πορτογαλίαν συμβάσεων,  
πλὴν δὲν ἡμεῖς ἀκριβῶς πληροφορημένοι, δὲν εἰχομεν  
ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν πραγμάτων, ἀναγκαίαν εἰς τὸ νὰ  
μᾶς πείσῃ νὰ κάμωμεν εἰς τὴν βουλὴν κάμμιν κοινο-  
ποιήσιν.

• Τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν ἐμάθεμεν τέλος αὐ-  
θεντικῶς τὰ πράγματα, καὶ τὸ σάββατον ἐγένετο ἡ  
ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως. Τὴν κυριακὴν ἐπεκυρώθη  
ἡ ἀπόφασις αὕτη παρὰ τῆς Ἀ. Μ., καὶ τὴν δευτέ-  
ραν ἐκοινοποιήθη εἰς τὴν βουλὴν διὰ τῆς ἀγγελίας, καὶ  
τὴν ὥραν ταύτην, καθ' ἣν ὁμιλῶ εἰς τὴν βουλὴν, τὰ  
στρατεύματα κινεῖται, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Πορ-  
τογαλίαν. (Μεγάλα ἐπειφημένα.) Νομίζω ὅτι  
κατὰ ταῦτα δὲν ἡμπορεῖ τίς νὰ πρᾶξῃ κάμμιν ἐπι-  
λήψιν ἀρρογοῦν εἰς τὴν κυβέρνησιν. ....

• Ὅταν ἄλλοτε ἐξήτησαν οἱ Πορτογάλλοι βοήθειαν  
ἀπὸ τοῦ τύπου τούτου, ἡ τακτικὴ καὶ συνταγματικὴ  
ἐφορὰ τῆς μοναρχίας ἦτον παρατεθειμένη εἰς τὴν θέ-  
λησιν τοῦ ἡγεμόνος ἢ ἐκφρασεῖς τῆς θέλησεως του ἦτον  
ἀπεχρῶσα ἐγγύσεως ἄλλ' ἀπ' οὗ τοῦ πολιτεύματος μετε-  
πλήθη, χοῖος τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἀγγλίας ἦτον νὰ  
πληροφορηθῶσιν, ἂν ἡ αἰτήσις τῆς βοήθειας προήρχετο ἀπὸ  
τῶν νόμιμον καὶ ἀνηκουσῶν ἐξουσιῶν. Πρὸ τοῦ νὰ ἐπι-  
φωρῶμεν, νὰ πατήσῃ στρατιώτης Ἀγγλος εἰς τὰ χώ-  
ματα τῆς Πορτογαλλίας, ἐνόμισα χρεὸς μου νὰ πλη-  
ροφορηθῶ, ὅτι ἡ παρὰ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας  
γενικῆς αἰτήσις ἐπεκυρώθη παρὰ τῶν κατὰ τὸ σύ-  
στημα διορισμένων ἐξουσιῶν καὶ μόλις σήμερον τὸ  
πρᾶξ ἔλαβον κοινοποιήσιν περὶ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς  
παρὰ τῶν Πορτογαλικῶν βουλῶν. Ἄν οἱ ὑπουργοὶ ἐ-  
λάβανον προτήτερον μέτρα, τούτο ἤθελον εἶναι ἔρ-  
ρον παραφορᾶς εἶδειαν πᾶσαν προθυμίαν εἰς τὸ νὰ βοη-  
θῶσι τὴν Πορτογαλίαν, ἀλλ' ἔλαβον τὰ εἰς προύλα-  
ξιν ἀρμόδια μέτρα, διὰ νὰ μὴν ἐμβάλλωσιν εἰς κίν-  
δυνον τὸν τόπον τούτον, ἐμπλέκοντες αὐτὸν ἐν ἀνωφελεῖ  
μέτρῳ, ἢ ἐκθέτοντες τὰ στρατεύματά του εἰς κακὴν  
ἐποπείαν ἐν Λισσαβῶνι.

(Ὁ Κ. Κανίγγης ἀντιφάσκει σὺν τῇ βουλῇ τῆς  
Πορτογαλλίας ὅτι καὶ ἐπὶ ἐπιφανήσεως τὴν ἀδειαν εἰς τὸ  
νὰ ζητήσῃσι εἰς τὰ στρατεύματα, ἢ συνταγματικὴ ἐπι-  
κυρώσις εἶναι εἰς τὸ αἶτημα. Δεικνύει ἐκ τῶν πραγ-  
μάτων ὅτι ὁ καιρὸς τῆς συμμαχίας ἐβασεν.)

• Δὲν ἐπιθυμοῦμεν, λέγει ἀκολουθῶν, νὰ ἀναμ-  
χθῶμεν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Πορτογαλλίας πράγματα,  
οὔτε νὰ γνῶμεν μεσσοῖται μεταξὺ δύο μερῶν ἀλλ' εἰς  
τὴν παρούσαν περιστάσιν, ἤθελομεν ἐπικυρώσει παρὰ  
λελυμένην ἠθικῶς, ἢ παρεκκλιναμένην τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως  
Πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Με δυσαρέσκειάν της ἡ ἐπιτροπὴ τῆς συνελεύσεως πληροφορεῖται ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι ἀνθρῶποι φιλοτάραχοι, διὰ σκοποὺς ἰδιοτελεῖς, διέσπειραν εἰς Ναύπλιον φήμας ψευδεῖς, περὶ πραγμάτων διόλου ἀνυπάρκτων.

Ἡ ἐπιτροπὴ, τὴν ὁποίαν αἱ ψευδεῖς αὗται φήμαι ἀποδέλπουν πλαγίως, διακηρύττει πρὸς τὸ πανελλήνιον, ὅτι πιστὴ εἰς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας παρέλαθεν ἀπὸ τὴν Γ' τῶν Ἑλλήνων ἐθνικὴν συνέλευσιν, τὰς ἡκολούθησεν ἀπαρασαλεύτως, χωρὶς ὅτι ἀπομακρυνθῇ οὐδ' εἰς τὸ παραμικρότερον.

Οἱ Ἕλληνες ἠξεύρου, ὅτι αἱ ὁδηγαὶ αὗται εἶναι κατὰ πάντα ἐναντία τῶν πλασμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ σπερμολόγοι καὶ ταραχοποιοὶ διέδωκαν, καὶ καθεὶς καταλαμβάνει, πόσον οἱ διαφημιζόμενοι λόγοι εἶναι ψευδεῖς καὶ ἀνυπάρκτοι, ἐπινεννημένοι μόνον διὰ τὴν ἀπατήσιν καὶ νὰ ταραξοῦν τὸν λαόν· καὶ τοῦτο θέλει φανῇ σαφέστατα ἀπὸ αὐτὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἕλληνες! ἡ ἐξαετὴς πείρα σας ἐδίδαξε, ποσάκις οἱ ταραξίαι ἔφεραν εἰς προφανή κίνδυνον τὰ γενικὰ καὶ μερικὰ συμφέροντά μας· εἶναι πλέον καιρὸς νὰ τοὺς γνωρίσητε, καὶ ἀντὶ νὰ προσέχητε εἰς τὰς ρυθιουργίας των, νὰ φυλάττησθε ἀπὸ τὰς παγίδας των, αἱ ὁποῖαι φεβερῶν τὸν παντὲλῃ ὀλεθρον.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 22 Φεβρουαρίου 1827

Ὁ Πρόεδρος

|                        |                         |
|------------------------|-------------------------|
| Πανοῦτζος Νοταζᾶς.     | Ἄρτης Πορφύριος.        |
| Ἐμ. Ζέως.              | Βασίλειο Ν. Μουνδούρης. |
| Γεώργιος Αἰνιάν.       | Ἀναστάσιος Λόντος.      |
| Σπυρ. Καλογρηγόπουλος. | Γεώργιος Δαρελιώτης.    |
| Χρήστος Βλάσης.        | Ἀναγν. Κοπανίτζας.      |
| Ν. Βελισσάριος.        | Ν. Ρενιέρης.            |

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Χ. Κλονάρης

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ.Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Χ. Κλονάρης.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ἀναγγέλλομεν μετὰ χαρᾶς εἰς τὸ πανελλήνιον, ὅτι ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης ἔφθασεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἀνδρείον ἐκείνο στράτευμα, τὸ ὁποῖον εὐλόγησεν ὁ Ὑψιστος, καὶ ἐστεφάνωσεν ἡ Νίκη κατ' αὐτὸν τὸν Παρνασσόν.

Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς ἐγνώριζε κάλλιστα, ὅτι ἡ παρουσία του εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦτον ἀναγκαιοτάτη· ἀλλ' ἔπρεπε πρότερον νὰ ἀσφαλίσῃ ὅσους τόπους ἡλευθέρωσεν, καὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ ὅλας τὰς ἀναγκαίας δέσεις εἰς τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα, ὥς θέλομεν ἀναγγεῖλαι ἐπαμένως, καὶ ἔπειτα νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἡσυχῶς. Ὅσα μέτρα ἔλαβε δεικνύουσι μεγάλην φρόνησιν, καὶ στρατηγικὴν τῶντι ἐπιστήμην. Εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο ἐλεεινὴν κατάστασιν μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ κλεινοῦ Μεσολογγίου ἡ στερεὰ Ἑλλὰς, τοιοῦτον γενικὸν ἀρχηγὸν ἦτον χρεῖα, καὶ ἡ Διοίκησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καλῆτέραν παρὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐκλογὴν. Ἐνεπίστευσεν εἰς τὸν Καραϊσκάκην τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ δὲν ἠπατήθη εἰς τὴν ἐκλογὴν.

Ἐν ἔργον μένει ἀκόμη εἰς τὸν Καραϊσκάκην, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ λύσις τῆς πολιορκίας τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ ὑπὸ τὸν Κιουταχὴν στρατεύματος. Ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἀνδρία του θέλουσι κατορθώσῃ καὶ τοῦτο. Ἡ βοήθεια τοῦ ἁγίου Θεοῦ, καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Διοικήσεως καὶ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἔστωσαν μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀγωνιζομένων ἀρχηγῶν καὶ στρατιωτῶν.

Καὶ ἄλλοτε ἐδείξαμεν δημοσίως, πόσῃ χαρὰν αἰσθανόμεθα βλέποντες κατισχύματα, καὶ μεταξὺ τῶν πολεμικῶν ταραχῶν, παιδευτήρια, καὶ ἤδη πάλιν δεικνύμεν τὸ αὐτὸ αἶσθημα, μαρτυροῦντες ὅτι καὶ εἰς τὴν ἡραϊὰν Νάξον ἐσυστάθη τοιοῦτο.

Ὁ πανοσιώτατος ἡγούμενος τῆς Φανερωμένης, Κύριος Δωρόθεος Τζώτης, ζήλω πατριωτικῷ κινούμενος, ὥκοδομήσατο ἐπίτηδες σχολεῖον κατὰ τὸν ἀλληλοδιδασκτικὸν τρόπον εἰς τὴν Νάξον, ἐντὸς τῆς πρωτεύουσος τῆς νήσου, εἰς τὸ μετόχιον τῆς ἁγίας Κυριαγῆς, καὶ μετὰ πολ-